

Heinrich Rahn

Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad Exequias, Quas Iuveni ... Dn. Gerharo Tiedeman/ Rostochiensi, Philosophiae & Medicinae Studioso, Filio suo unico Parentes moestissimi parant, Cives suos ... vocat

Rostochi[i]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776827456>

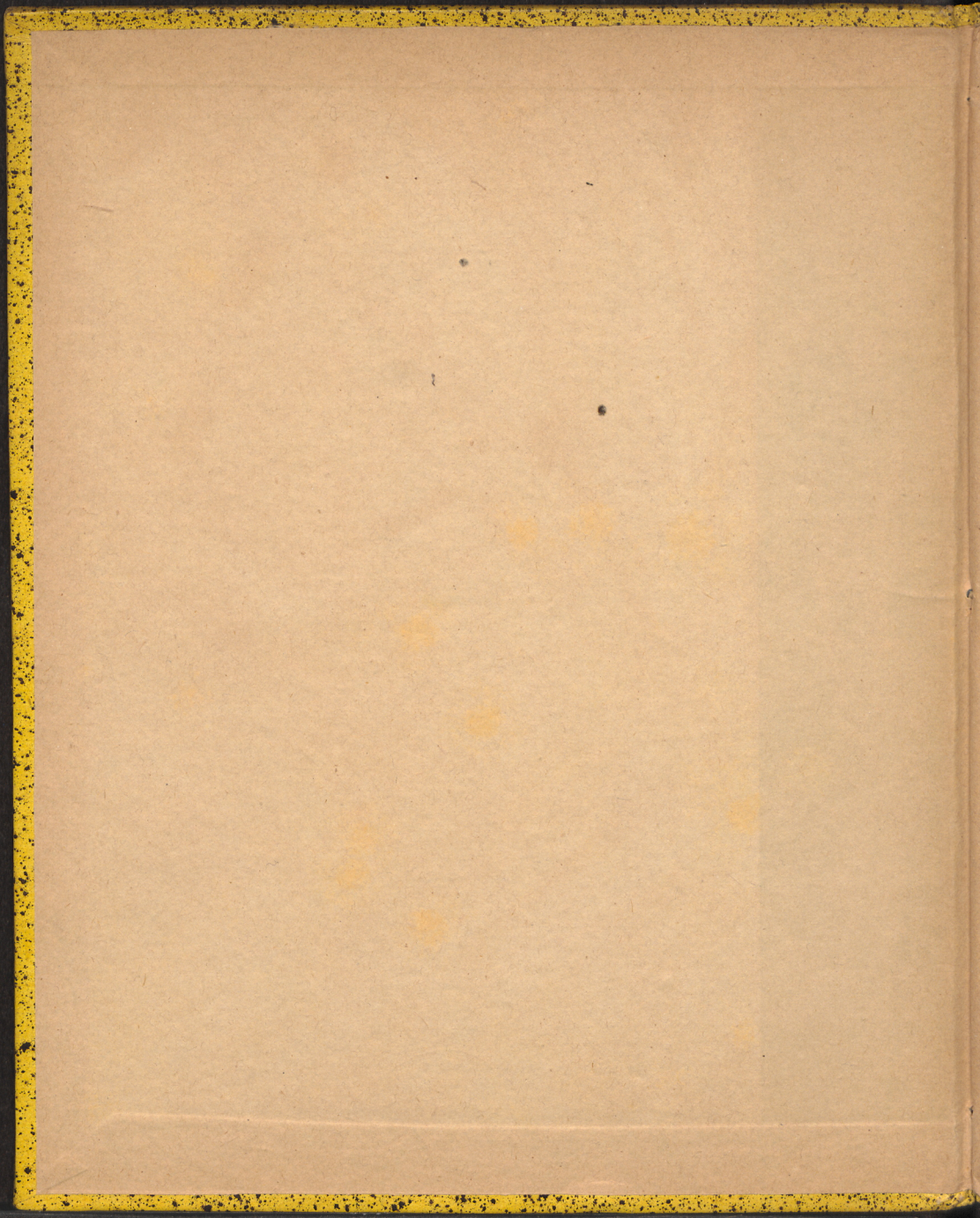
Druck Freier Zugang

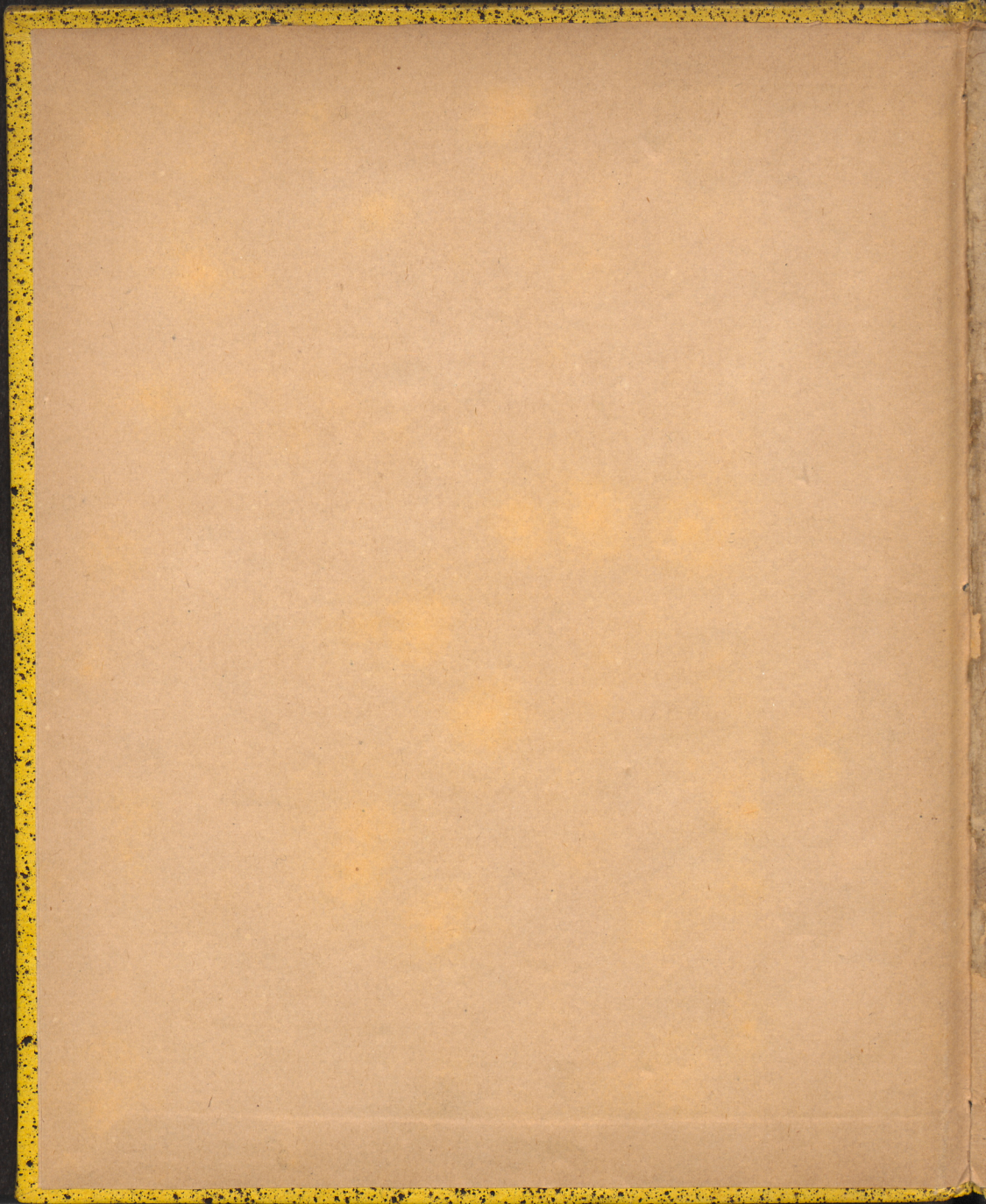
Rhane, H.,

in G. Tiedemann.

Rostoch. 1638.

RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,
J. U. D. & Profefs. P.

AD EXEQUIAS,
Quas

Juveni, dum viveret,
Humanissimo Doctissimoq;

DN. GERHARDO
ZEDEMAN / Rostochiensis,
Philosophiæ & Medicinæ Studioſo,

Filio ſuo unico

Parentes mœſtiſſimi parant,

Cives ſuos in ædem D. Mariæ ad
horam dimidiam primam ſerio &
diligenter vocat.

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.

Anno M DC XXXIIX.

UNIVERSITÄT ROSTOCK
J. G. GERHARDO
CIVILIS IN EDWARDI MONTIS AD
ROMANUM QUAESTIONUM
PRAEFATIO

ROSTOCK
Typis N. v. o. l. i. n. i. e. n. s. i. s. i. n. d. e. p. o. s. t. e. r. i. o. r. i. s.
Anno M. DC. LXXII.

Multa parentum sollicitudo est super liberis, quoscunq; etiã susceperint; Inconsulta ut plurimum, neq; semper optimi successus. Nam quicquid speciosum in suis, quicquid externarum rerum ac fortuna est, id diligere jam ab incunabulis solent. Quicquid detortum, aut pravam, aut quocunq; vitio notabile, non secus amant, quam opprobrium quoddam, sibiq; in contumeliam natum. Isti vitam, isti auram, quam non dederunt, invident; ultimaq; fata, quae suae potestatis non sunt, tanquam meliora comprecantur. A quibus si quereretur, quidnam diligerent in iis, quos ex sese genuerunt, non tam carnem sanguinemq; suum, quam figuram amari intelligamus; Ea autem existimari meliora, quae à sanis aliàs florentibusq; corporibus avertere ac procul habere allaborant. At verò si istam corporis labem comparemus cum vita totius molestis, et tam longa rerum difficultate, qua per haec tempora quotidie attextitur, quid est, quod spiritus frangere quascunq; vires nõ possit quam firmissimi corporis. Non tam de exulibus miseræ plebe men-

H b 3

dico-

dicorum dixerō, ne videar calamitatem paullo au-
xius & ex ultima hominum sorte repetere. Quan-
quam, quid sit inter mortales discriminis, Regum
quoq; exempla & tot illustrium virorum docue-
runt, qui perinde ad stipem & ejusmodi squalores
hodie redacti in havis ac fimo perierunt. Non
ergo ad navale nostrum non ad fora, non ad vicos,
non ad obviam semimortuorum hominum tur-
bam, ad pallnetes illas, vivisq; nobis intervagatas
umbras atq; imagines, provocabo; quibus olim ni-
hil erat pro sorte sua floridius ac robustius, servatis
per sanitatem in id tempus, ut nihil jam tetrius illis,
nihil visu horrendu magis, nihil sit ipsis inter se mi-
serio. Eos duntaxat mihi quisq; animo suo proponat
quos & fortuna mitius excipit & extrema nondum
implicuerunt. Quorum tanta vix querimonia,
quantus labor est. Afflicti quippe rebus omnibus
& destituti, firmitatem corporis in pœna habent.
Pauperiem suam amplius atq; nuditatem non con-
tecturi, quibus fames jam in propatulo est, interq;
egros patriam, diversorium apud durissimos, inter
crudelēs exilium, omnia scilicet nacti, quorum cau-
sa neq; olim se valuisse, neq; adhuc supra esse exopta-
rent. Quod si igitur filiū suū GERHARDUM
TIEDEMANNUM, Phil: & Medic: Studio-
sum, ob quem scribimus, amaverint hactenus pa-
ren-

parentes, argumentum nobis in luctu postremum e-
dant. Non istud muliebri ac vulgatum, quod in-
torvo vultu, in lacrumis, in ejulatu, in quiritationi-
bus multum, sed in affectu ac voluntate sit. Bona n.
cupere & prestare, eaq; non in sidiosa aut caduca
vel instar nubis transitura, avertere a molestias,
& dolores, id imprimis genuini amoris notam de-
monstrat. Qualem si unquam dedere, quod per
omnem vitam gnato abunde praestitum est, nunc
praecipue fieri oporteat, ubi publica debent affectus
indicia exstare. Ego vero non possum vos non ad-
monere, Parentes maestissimi ut, ultimi temporis a
pueritia usq; in hunc diem recordari velitis, &
quemadmodum filio meliora precati atq; elargiti sem-
per estis. Lati ob id praecipue, quod bene natum edu-
catumq; haberetis, nec sanitas ipsi in adolescentia
nec vultus, membrorum v. inter se commodula-
tio, naturam adesset. Super animi tamen dotibus in-
primis gavisi, quarum ista ratio esset, ut non nisi pra-
clara omnia de eo exspectarentur. Quamprimū
n. foederis Novi Testamenti particeps factus, pieta-
ti, bonis moribus atq; humanitati apud vos domi-
privata disciplina assuevit, emicere igniculi isti
virtutum quas postea, cum adolesceret, florere vi-
distis. Dicto n. audiens vestro, abstinnit sese ab iis,
quae vobis improbarentur, atq; ultro convertit ad

ea, quae probissimum doctissimumq; virum aliquan-
do datura essent. An non grata fuerunt ista vigi-
les lucubrataeq; noctes, & occupata in literis contici-
nia? Diem n. pro alia re non habebat, nisi otij illius,
quod in pueritia quidem duriusculum est, iuveni a.
& qui studiorum fructus jam percipit, dulce ac ju-
cundissimum. Istud erat quod illum Philosophiae
studio intentum jam ante, quam Gryphiswalden-
sem Academiam ante triennium peteret, quod ibi-
dem assiduum. & praeterea Medicinae studiosum,
honestisq; moribus probatum, integro jam rursus
apud nos anno dedit. Cujus rei Reverend. & Cla-
riss. Virum Dn. GEORGIUM MASCHO-
VIUM, SS. Theol. D. ceterosq; vicinae Academiae
Professores, nos ipsos patriâ hac urbe sua locupletes
admodum testes habet. Modestiae inprimis, huma-
nitatis, & diligentiae causa nemini non acceptus aut
commendabilis. Istum ergo juvenem tam minime
commeritum, ut pro virtutibus suis praemia nostri
seculi, labores, pericula, miseriae, totiusq; vitae immi-
nentes arumnas, referret, dolebitis in posterum,
amantissimi parentes, quod ereptus ex hoc malorum
omnium pelago, ex procellis tempestatibusq; in por-
tum saluus & incolumis pervenerit? An quisquâ
mortalium est, qui tam saevè cupiat suis, ut quietos
repscere in turbas ac discrimina, ex summo omnium
bono

bono ac felicitate redire in carceres, in compedes, in
supplicia velit? An vobis iuventus ista placeat, ut
qua successerit virilis atas, tanto affligatur durius
atq; ad cruciatq; aptior fortiorq; sit? Ite vero per hoc
quantum quantum uniuersum est, per omnes ordi-
nes, omnes atates, omnia rerum discrimina, quan-
tumq; boni in publico hoc exitio aut instet, aut pro-
pendeat nobis, ipsi primū cogitate, post accipite à pri-
dētibus sapientissimisq; Viris. Quorum nemo facile
sit, qui non timeat, exspectetq; pejora omnia. Tam
pulchris vero spebus redonabitis sanguinem vestrū
isq; votis summam amoris vestri, ultimamq; pie-
tatem exhibitis? Acquiescite & vos, postquam
in Christo vester acquieuit. Nos ipsi quotquot tam
salutare ac propitium nomen gerimus, nihil expeti-
vimus per hæc tempora aliud, aut expetere deinceps
possumus, quam ut, postquam malorum alias nullū
ejusmodi dies remedium nobis finisq; eueniat. I-
staq; in precum adhortatione finiemus, si breuiter
nonnulla, qua natales defuncti nostri spectant, præ-
miserimus. Parentes GERHARDO TIEDE-
MANNŌ, Iuueni optimo extiterunt M. GER-
HARDUS, Doctissimus & Præstantissimus Vir,
Mater ELISABETHA, Viri Clarissimi M.
ERASMI STOCKMANNI, Physices quon-
dam Professoris Celeberrimi filia, Experientissimi
& C.

& Cl. Viri Dn. JOACHIMI, Parentis in munere successoris,
amici & Collegæ nostri charissimi, germana soror. PAUL-
LUS vero TIEDEMAN, avus Civis & Mercator Lubeco-
censis præcipuus, Avia ANNA SCHROEDERS, Reve-
rendi & Clarissimi Viri Dn. GERHARDI, totius Syn-
drij Ecclesiastici ibidem Senioris & vice Superintendentis Fi-
lia exstitit. Majoribus ergo suis superstes, superstites sibi re-
liquit parentes ac sorores, ANNAM atq; ELISABE-
THAM, charissimas, quarum inter amplexus vera fide &
pietate, postquam paucos ante dies solenni sacroq; ritu recon-
ciliatus Deo esset, eâdem, quâ vixit, composita mente
quam placidissimè in CHRISTO obdormivit. Vice simum
secundum expleturus at atus annum, se ad parem dierum nu-
merum, proximum nobis mensem Augustum, transigere pa-
tuisset. Vos, Academia Civis, ab isthac florente juvenis ata-
te quantum vobis aque & plus immineat, animo vobiscum re-
putate. Quapropter parate vos in diem. Nemini ista
denunciatio nostra mali ominis sit. Indicere enim quibuscumque
hactenus debuimus. Ille mortem aut non visurus est, aut cer-
te superabit, quisquis in momenta mori quam optime poterit.
Itcirco, ut recens aliqua vos memoria excites ad meditatio-
nem vitæ omnium vestræ, quæ nunc parum à morte distat, i-
tate hac die rursus exequias frequentissimi, & bene
valete. P. P. 4. Julij Anno
Christ. 1638.

bono ac felicitate redire in ea
supplicia velit? An vobis ju
qua successerit virilis atas, ta
atq; ad cruciatq; aptior fortie
quantum quantum universa
nes, omnes atates, omnia reru
tumq; boni in publico hoc exit
pendeat nobis ipsi primu cogi
dētibus sapientissimisq; Viris
sit, qui non timeat, expectet
pulchris vero spebus redonab
iisq; votis summam amoris
tatem exhibitis? Acquiesce
in Christo vester acquievit.
salutare ac propitium nomen
vimus per hæc tempora aliud
possumus, quam ut, postquam
ejusmodi dies remedium nob
staq; in precum adhortatione
nonnulla, qua natales defunc
miserimus. Parentes GER
MANNO, Juveni optimo
HARDUS, Doctissimus E
Mater ELISABETHA
ERASMI STOCKMA
dam Professoris Celeberrim

impedes, in
placeat, ut
ur durius
vero per hoc
mnes ordi
na, quan
t, aut pro
cipite à pri
nemo facile
nnia. Tam
nem vestrus
namq; pie
postquam
ot quot tam
hil expeti
re deinceps
alias nullū
veniat. I
si breviter
ctant, præ
TIEDE
M. GER
Simus Vir,
ssimi M.
ylices quon
erientissimi
E C.

